

[Poulsgaard]

Det svirrer med milliarder herinde, men hvem ved, hvad en milliard er? Der er mange, der ikke ved det.

Men nu vil jeg prøve et andet sprog. Jeg vil tage en dansk familie. Vi siger, at den har en årlig udgift på 300.000 kr. Staten har en udgift på 300 mia kr., og denne familie har en udgift på 300.000 kr., men den har kun en indtægt på 189.000 kr., ligesom staten har en indtægt på 189 mia kr. Denne familie går til banken, for man kan nok se, at det bliver ikke ved med at gå, og så siger banken: vi kan godt sanere jeres økonomi, men på den betingelse, at I skal spare 10.000 kr. om året. Og selvfølgelig kan den familie, der har denne indtægt, spare 10.000 kr. Lige så vel kunne staten sagtens spare 10 mia kr. De 10 mia kr. er ikke engang et krav, vi har stillet op, det er et forhandlingsgrundlag. Vi var til at snakke med, men det ønskede regeringen altså ikke. Situationen er den – og det håber jeg der er nogle der lægger mærke til – at næste år, i 1984, skal vi låne 160.000 kr. i minutet.

Så er der nogle herinde, der tillader sig at snakke om de svage i samfundet. Ja, hvis ikke vi passer på, er der et samfund, der bliver svagt, for hvem skal betale de 160.000 kr. tilbage? Det skal vore børn og vore børnebørn. Vi er derhenne nu, at hver gang man betaler én krone i indkomstskat, går 80 øre til renter og afdrag. Enhver med sund fornuft kan sige sig selv, at det går ikke. Hvordan skal vi så spare alle disse penge? Det har vi sagt mange ting om, men jeg kunne da nævne de radikale. De er jo så stolte af, at de ikke vil være i stue med fremskridtspartiet, og de går rundt og praler af, at det er deres skyld, at det hele går så godt. Jeg synes ikke, de radikale skulle være så stolte. Jeg synes, at seerne og lytterne skal have at vide, at det er de radikale, der er skyld i, at mænd nu også får barselorlov. Det var rart at have haft en ung kone! (*Munterhed*). Nu får mænd også barselorlov. Er der nogen, der kan se det fornuftige i sådan et forslag? Jeg kan i hvert fald ikke. De radikale, der er så ansvarsbevidste, så socialbevidste, stemte for i går ved et ændringsforslag, at folk skal til at give mere til medicin. Hvem var det, der fik det pillet ud? Det var mit parti, der gjorde udslaget. De radikale var parat til at gå med til, at folk skulle betale for at ligge på sygehuset. Der bliver rystet på hovedet, all right,

det kan vi så undersøge lidt nærmere, i hvert fald vil fremskridtspartiet ikke være med til det. Men i modsætning til de radikale, der jo øser penge ud til cykelstier, energiforsyning og alt muligt pjat, har fremskridtspartiet helt klare forslag til, hvor vi kunne spare.

Vi kunne begynde at se lidt på kommunerne. Tager vi rundt i kommunerne i dag, er kommunekontorerne jo så store, at man skal have en guide med for i det hele taget at finde rundt. Det er slet ikke nødvendigt. Og f.eks. kunne et ungt menneske i dag, en ung pige eller ung mand, ikke drømme om at gå hjem og spørge sin far eller sin mor til råds. Nej, han eller hun skal have en sagsbehandler til at hjælpe sig. Er det nu også nødvendigt?

Man kunne måske også se lidt på politikerrejser. Vi er jo en rejselysten flåde herinde. Vi kunne se på de sikkerhedskurser, man afholder. Jeg mener, det er rimeligt, at der skal være sikkerhed for dem, der har med farligt arbejde at gøre, men at de, der sidder på et kontor og skriver på maskine, skal på sikkerhedskursus, synes jeg er urimeligt. Man kunne blive ved med at nævne eksempler. Jeg kunne tage Det kgl. Teater, som man ombygger for en kvart milliard. Hvem er det, der kommer dér? Er det fru Jensen eller den jævne mand på gulvet? Nej, det er de velbjærgede, der kommer dér. Er det rimeligt? Er det rimeligt, at hver gang én går i teatret i Nordjyllands amt, koster det skatteborgerne 186 kr.? Sådan kunne jeg blive ved.

Jeg nævner disse tal, for at seerne og lytterne kan forstå – for dem herinde er det håbløst at snakke til – at der ligger ikke sociale nedskæringer i disse 10 mia kr. Det kunne sagtens lade sig gøre. Men som sagt kunne vi også have klaret os med lidt mindre, men det ville de radikale ikke være med til. Nu får vi så det valg, og så får man håbe, at vælgerne er så fornuftige, at de i hvert straffer de radikale denne gang. Kunne vi bare blive fri for dem herinde, ville meget være vundet.

Så vil jeg også gerne sige, at SF har jeg faktisk opgivet at snakke til, for er de radikale slemme, så er SF meget, meget værre.

Vi har så mange folkelige oplysningsforbund. Hvorfor oplyser man ikke om, hvad det egentlig er, SF vil? For hvis folk virkelig kendte alle de forslag, SF stillede, og hvad de krævede af milliarder, fik SF simpelt hen